

Ese detrei ori in septemana: Mercuri-a, Vi-a erri-a si Dominec'a, candu o cola intr'ega, candu numai diumetate, adeca dupa momentulu impregiariloru.

Pretulu de prenumeratiune:

pentru Austria:	
pe anu intregu	8 fl. v. a.
diu metatu de anu	4 " "
patrariu	2 " "
pentru Romania'a si sirainetate:	
pe anu intregu	16 fl. v. a.
diu metate de anu	8 " "
patrariu	4 " "

ALBINA.

Prenumeratiunile se facu la toti dd. corespundinti a-i nostri, si d'adretulu la Redactiune **Josefstadt, Langgasse Nr. 43**, unde suntu a se adresá si corespundintiele, ce privescu Redactiunea, administratiunea sau speditura; cate vorfi nefrancate, nu se vor primi, era cele anonime nu se vor publica.

Pentru anuntie si alte comunicatiuni de interesu privatu — se respunde gate 7 or. de linie repetirile se facu cu pretiu scadiutu. Pretulu timbrului este 30 cr. pent. una data, se antecipa.

Viena 11/23 febr. 1869.

Amintiram in rondulu trecutulu despre rescriptulu regescu prin care diet'a Ungariei este conchiamata pentru 20 aprile n. a. c. Va se dica, actulu alegeriloru de ablegati dietali, nu mai este de parte. Cu tote acestea, pana acum'a numai putiene cercuri romanesce s'au straduitu de si-au ascuratu reesirea cu candidatii natiunali.

In fati'a importantiei celei mari a dietei venitorie, nu potemu precepe de ce prin cele mai multe cercuri romanesce, mai vertosu in Ungaria, domnesce atata nepesare, atata lipsa de straduintia? Ni se va dice dora ca acele cercuri n'au sperantia d'a poté invinge uneltirile contrariloru, si de aceea neci se incorda spre straduintia, — ori ni se va dice ca neci ablegatii natiunali nu potera mediloci nemica in diet'a trecuta.

Catu pentru uneltirile contrariloru, este pre usioru a le combate, dupa ce le cunoscemu din capulu locului. Scimu adeca din capulu locului cumca contrarii nostri prin legea in contr'a natiunalitatiloru spusera lumei in §. 1 ca romani nu mai existu in vietia politica, ci numai unguri. Noi ii vom dá de mintiuna daca vom pune prin tote cercurile candidatii natiunali, ca se véda lumea ca existemu, ca pre unde existemu si pana unde. Asiè-dara in fie-care cercu, unde sunt macar 10 romani natiunali, se-si puna candidatulu lor natiunalu, si se voteze toti romani pentru acest'a, neci unulu pentru strainu. Astfelu damu lumei o dovéda despre existintia nostra, éra deputatulu strainu i luamu dreptulu d'a vorbi in numele romaniloru, ca romani nu l'au alesu. Si candu in asemene casu am cadé cu deputatulu natiunalu, lumea, macar cea straina, ni-ar recunósce existintia si ni-ar scusa daca, ca omeni mai fora medilóce, am trebuitu se cademu in fati'a medilóceloru uriasie de cari guvernele desponu pururea. Asiè dara se facemu pretotindenea, pre unde numai man'a nostra libera nu e legata de veri unu pactu natiunalu. Asiè vom dovedi ca existemu si ca: catu este de estinsa existintia nostra. Asemene procedura ar dá partite natiunali o autoritate de totulu mare, ca de le-ar avé deosebite, atunci bietulu omu ar cadé la starea viteloru, ma la o stare anca si mai trista. E tristu a vedé pre omulu carele are numai vietia dar nu si precepere, cum sunt smintitii; e tristu a vedé pre omu avendu vietia si precepere dar nu si libertate, cum sunt sclavii ce pórtajugulu servitutei, si altii, si altii. De aci se intielege pentru ce au iubitu omeni in tote timpurile aceste daruri ddiéesci, le-au iubitu impreunate, in catu la casu de nevoia si-gertiau vietia lor pentru ca se n'o mai aiba fora de libertate.

Aceste trei daruri le recunósce si dreptulu naturalu, carele pe tote trei le numesce drepturi, si a nume darulu vietiei lu numesce: *dreptulu la existintia*; darulu preceperii: *dreptulu la desvoltare, la perfectiunare*; darulu vointiei libere lu numesce: *dreptulu la libertate*. Apoi pe tote aceste trei drepturi la olalta, dreptulu naturalu le numesce *drepturi ddiéesci* (divine, care numire unii vor s'o dee si dreptulu besericescu) fiindu ca vinu de la Ddieu; le numesce *drepturi nealienabile* (neinstrainabile) fiindu ca neci unu aliénu, neci unu strainu, nu se poté atinge de ele fora a

progresului, cum intielegemu noi acestu progresu si precum lu doresce Europa, ca ca ca'ca progresului fi-carui poporu este o cauza européna.

Europa culta — precum o veduramu lucrandu la Siria si cum lucra in Turcia — nu poté suferi la sine séu langa sine nedreptatiri si barbarii, ca ca se periclitata cultura si progresulu ei. Dens'a cu puternicia ei opiniune publica va veni si in ajutoriulu nostru, delocu ce se va convinge despre nedreptatirea nostra. Din portarea deputatiloru nostri in diet'a trecuta, dens'a audi primele nostre suspine, si acum cauta se véda cine suspina si de ce suspina?

Cum se-i aretamu ca cine suspina si de ce suspina? Numai astu-felu i vom poté areta, daca vom trimite deputati natiunali, cari se-i scie spune suferintiele nostre.

Dens'a privesce catra deputati, catra dieta. Daca vede acolo deputati romani, scie ca romani existu; daca i-aude pre deputatii nostri tanguindu-se, scie ca romani au cauza de tanguitu.

Aci este caus'a pentru care contrarii nostri nu vreu se avemu deputati natiunali; nu vreu pentru ca dorescu se ne ascunda de la fati'a Europei. Dar noi se nu ne lasamu ascunsi, ci se ne infatisiamu catu se poté mai multi, se ne infatisiamu si se aretamu cu graiu inaltu dorerile nostre; se le aretamu cu graiu innaltu, pentru ca: *pre copilulu celu mutu neci mama-sa nu-lu intielege*.

Prelegere poporala in ajunulu alegeriloru.

Romani, ca buni crestini, tienu la invetiaturele santei scripturi. Acést'a ni spune ca Ddieu l'a ziditu pre omu de pre tipulu si dupa asemenarea sa, l'a inzestratu cu precepere pentru ca *se scie deosebi binele de reu*, i-a datu *vointia libera*, si anca multe alte daruri ddiéesci, pentru ca se se folosésca cu densele.

Asiè-dara: *vietia* nostra, *preceperea* nostra si *libertatea* vointiei nostre, — sunt cele trei daruri de capetenia ce ni le-a datu Ddieu.

In mare intieptiunea sa, a voitu Ddieu ca aceste trei daruri se fie in omu *impreunate*, ca de le-ar avé deosebite, atunci bietulu omu ar cadé la starea viteloru, ma la o stare anca si mai trista. E tristu a vedé pre omulu carele are numai vietia dar nu si precepere, cum sunt smintitii; e tristu a vedé pre omu avendu vietia si precepere dar nu si libertate, cum sunt sclavii ce pórtajugulu servitutei, si altii, si altii. De aci se intielege pentru ce au iubitu omeni in tote timpurile aceste daruri ddiéesci, le-au iubitu impreunate, in catu la casu de nevoia si-gertiau vietia lor pentru ca se n'o mai aiba fora de libertate.

Aceste trei daruri le recunósce si dreptulu naturalu, carele pe tote trei le numesce drepturi, si a nume

darulu vietiei lu numesce: *dreptulu la existintia*;

darulu preceperii: *dreptulu la desvoltare, la perfectiunare*;

darulu vointiei libere lu numesce: *dreptulu la libertate*.

Apoi pe tote aceste trei drepturi la olalta, dreptulu naturalu le numesce *drepturi ddiéesci* (divine, care numire unii vor s'o dee si dreptulu besericescu) fiindu ca vinu de la Ddieu; le numesce *drepturi nealienabile* (neinstrainabile) fiindu ca neci unu aliénu, neci unu strainu, nu se poté atinge de ele fora a

pecatu si in contr'a nostra si in contr'a lui Ddieu; le mai numesce

drepturi perpetue (vecinice) fiindu ca au fostu si vor fi purure drepturi.

Daca neci aliénu nu ni le poté negá aceste drepturi fora a pecatu, nu potemu se ni le negamu neci noi insine *fora* ca se nu pecatuimu si in contr'a nostra si in contr'a lui Ddieu. Adecu, candu ni-am atacá vietia, candu am lucrá in contr'a preceperii nostre, candu ni-am vinde libertatea dandu-ne de sclavi ori de instruminte in manile ómeniloru rei, — am pecatu ca ca am batjocori darurile ddiéesci ce sunt in noi, si ar fi o vatemare lui Ddieu carele ni le-au datu.

Dar se nu mergemu cu vorb'a pre departe. Diseram ca darurile cele trei ddiéesci sunt recunoscute si ca drepturi naturali. Din dreptulu naturalu trecra in dreptulu *positivu*, adeca in *legile scrise*; — fiindu ca legile trebue se se intemeieze pe dreptulu naturalu si se primésca celea ce le gasescu in dreptulu naturalu, ca ca altminte nu sunt legi drepte.

In legile scrise, acele trei daruri séu drepturi se numescu de comunu

drepturi fundamentale, fiindu ca sunt fundamentulu (temeulu) tuturoru celor'a lalte drepturi; se dicu si

drepturi cardinale (de la cuventulu latinu *cardo*, care inséma tietiena) fiindu ca pre langa aceste drepturi se invertescu tote celea lalte, buna óra cum se invertescu usi'a pre langa tietiena; se mai numescu

drepturi generali, fiindu ca le au toti ómenii, si trebue se presupuni ca le au, pana nu se dovedesce contrariulu. Asiè d. e. daca mergi la cutare judetiu si dici ca ai dreptu la lucrulu acest'a séu la cel'a, te intréba ca de unde ai dreptu? si trebue se dovedesce; — dar neci odatu te ni te intréba ca de unde ai dreptulu a trai? (dreptulu la existintia) de unde ai dreptulu la perfectiunare? de unde ai dreptulu la libertate? Nu te intréba despre acestea, ca ca sant'a acestoru drepturi este atatu de mare, in catu densele trebuescu presupuse din capulu locului.

De comunu, numirea acestoru drepturi, dreptulu *positivu* o ié din celu naturalu, adeca neci unulu nu baga de séma intr' atata la deosebirea numiriloru, pre catu grigescu ca aceste drepturi se fie stimate si respectate pentru toti si pretotindenea.

Si cu dreptu cuventu, ca ca pre catu de tare le iubescu ómenii acestedrepturi pre atatu de mare este si *ingrigirea* lor ca densele se fie pururea pastrate, respectate.

Din acést'a *ingrigire* s'a nascutu statulu (tier'a). Adecu, ómenii n'au facutu statulu din alta cauza, de catu ca se-si póta sustiené acele trei drepturi ale lor. — Dar se vedemu cum s'a purcesu la intemeierea statului!

II Originea statului.

Pre candu omulu éra numai unulu in lume, drepturile lui n'avea cine se le amenintie. Abiè ajunsera se fie duoi insi, unulu atacá vietia celuia laltu (Cainu cu Avelu). Cu catu se inmultiau ómenii mai tare, cu atata érau mai dese atacurile a sup'a drepturiloru. Unulu se potea aperi de unulu, dar candu veniau a sup'a lui duoi séu trei, nu se mai potea aperi, ci cadea si-si vedea drepturile calcate.

De aci omulu se vedu silitu a cugetá: cum ar poté scapa de aceste atacuri dese, de acést'a necontentita amenintiare? Éra numai unu modu, adeca se se contieléga cu vecinii sei, ca se se ajute

unii pre altii la casulu de atacu séu de amenintiare.

Veciniloru, cari anca patisera a dese ori rele, a trebuitu se li placa acestu cugetu de contielegere, vedendu cadaca vor fi intielesi mai multi la olalta, mai usioru se vor poté aperi in contr'a celor'a cari vor veni cu atacu.

Prin asta *contielegere* formara o societate, se asiediara langa olalta ca se fie aprópe unulu de altulu candu va fi lipsa de ajutoriu, — astu-felu se nascu satulu celu d'antaiu.

Contielegerea acést'a, carturarii legiloru o numescu pactu fundamentalu, adeca contractulu care a intemeiatu societatea. Cu timpulu, acestu contractu s'a totu maritu, s'a mai tocmitu ce éra de tocmitu, — si astadi in legile positive se numesce *constitutiune*. Indemnulu la asta contielegere a fostu (precum veduramu) dorintia de a pastra cele trei drepturi cardinale. Asiè-dara, cele trei drepturi naturali se primira casi conditiuni in pactulu fundamentalu, si a nume:

1) *Dreptulu la existintia*. Dreptulu nu se poté intipui fora de detorintia, ca ca astea d'oué sunt pururea impreunate. Daca io am dreptu, altii au detorintia se nu mi-lu atace; éra daca altii au dreptu, detorintia d'a-lu stimá mi se vine mie. Acést'a bagara ómenii de séma delocu atunci, candu vorbira despre dreptulu celu d'antaiu, adeca despre existintia. Unulu fie-care dise: „Ceru de la societate se-mi promita ca va stimá existintia mea si la casu de nevoia mi va ajuta se-mi-o aperu; — éra io din parte-mi, pentru asta stima si ajutoriu primescu a supra-mi detorintia ca voiu stimá si voiu ajuta la aperea existintiei celor'a membri ai societatei.“ Astu-felu fie-care ceru garantarea unui dreptu si primu o detorintia.

Dar ce este acea existintia garantata? Este omulu cu tote calitatile sale, cu vietia sa si cu cele necesarie la sustinerea acestei vietii. Adecu corpulu, limb'a, datinele, pamentulu pentru agricultorulu, vitele pentru pastorulu scl.

2) *Dreptulu la desvoltare, la perfectiunare*. In asta conditiune fie-care ceru respectarea, si la casu de lipsa aperea conceptelor sale despre religiune si a medilóceloru ce-i sunt necesarie in asta privintia, promitiendu de asemene respectu si scutu de apere.

3) *Dreptulu la libertate*. Formulara acést'a conditiune astu-felu ca nimene se nu asuprésca pre altulu impunendu-i cu sil'a vointia straina in lucrurile societatei ori in ale sale. Adecu acum'a si pentru venitoriu, societatea numai acele indetoriri le poté pretinde de la mine, pe cari io insu-mi le voiu recunósce si primi cu o vointia libera; ori ce otaresce societatea fora de voi'a mea, nu me poté legá pre mine, ca ca ni-mi-am datu dreptulu la libertate ci numai l'am ascuratu prin aceea ca l'am redusu la mesur'a in care se potu trai cu altii impreuna.

Cu pactulu acest'a incepú satulu si-i merse bine. Ici colé numai cate unulu nu si-implinia bine detorintia ce luase a supra-si, deci s'a facutu *lege* care se-lu traga la respundere. Pre di ce mergea, marindu-se societatea, se inmultiau galceville, si d'aceea trebuiau totu legi nóue.

Cine facea aceste legi? Membrii societatei se adunau cu totii de se suatuiu. Trebuia se se infatisieze la suatu fie-carele, fiindu ca fie-carele avea si dreptulu la preceperea propria si cel'a la vointia libera, de dupa cari drepturi legea numai atunci éra obligatoria pentru densulu, daca a luat parte si elu la facearea ei.

va fi I, adunare in noemvre, a II in fauru, a III in mai si a IV. in augustu.

§. 9. La aceste adunari este detoriu fiecaro membru ordinariu a lui parte, escusabilu e numai acela cu cauza credibila de escusatu; — celu ce absentu din nepasare, va fi pus sub multa banala in folosulu fondatiunilor, dupa cum va afla adunarea de bine, era celu ce absentu de trei ori dupa oalta, va fi eschisu din sinulu reuniuni.

§. 10. Pentru casuri importante si pentru conducerea acestei reuniuni si fondatiuni, se alege unu comitetu.

§. 11. Membrii ordinari participa la infintiarea unui fondu investitorescu (vedi §. 3.)

IV. Fondatiunea reuniunii.

§. 12. Membrii fondatiunii reuniunii se impartu in fondatori, ordinari, si onorari.

§. 13. Membrii fondatori sunt toti acei membri ordinari ai reuniunii (vedi §. 5) si contribuescu din salariulu loru anuale 1%, deocamdata din caus'a ca maiortatea investitoriloru au salariu slabu, inse in casu de imbunatatirea salariulu loru, seu la stergerea darei personale, vor participá 2%, seu si mai multu; — acum

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes entries like P. Fogarasiu inv. in Dobra cu sal. de 400 fl. 4 fl., Iosifu Olariu 400 fl. 4 fl., Alessiu Nemesiu 400 fl. 4 fl., Absintele Briznicu 180 fl. 1 fl. 80, etc.

§. 14. Fie care individu, ce va ocupá un'a din statiunile sus amintite, acum si in viitoriu este indetoratu a participá sum'a amintita dupa salariu in §. 13.

a) Asemenea fiesce care membru sum'a detore are a o depune in patru rate anuale, si anumitu cu ocaziunea adunarii reuniunii (§. 8.)

§. 15. Membrii fondatori potu fi si aceia cari vor dá odata pentru totdeun'a 100 fl. v. a. in fondatiunea investitorésca, seu pe langa obligatiunea valida, solvindu 6% anuale.

§. 16. Membrii ordinari ai fondatiunii sunt acei individi cari vor contribui pana la unu timpu, in fie-care anu 1. fl. v. a. si dupa buna vointia si mai multu.

§. 17. Membrii onorari sunt aceia, cari

din buna vointia loru vor ajutorá acésta fundatiune.

§. 18. Bani incassati se vor dá spre fructificare in cas'a de pastrare la Sibiu.

§. 19. Fondatiunea acésta se va manipulá si administrá prin membrii comitetului fundatiunale din acestu tractu.

§. 20. Fondatiunea acésta este spre ajutoriu numai pentru investitorii tractului acésta (§. 3.)

§. 21. Intemeiatorii acestei fondatiuni si-tienu dreptulu ca acésta fundatiune nu se va poté incorporá cu alta fundatiune mai mica spre acestu scopu, ci numai atunci candu vor participá toti investitorii din Archidiocesa la unu fondu generalu asemena loru, din care investitorii nepotintiosi, la casu veduvele si orfanii acestora vor primi una pensiuene anuale.

§. 22. Intemeiatorii acestei fondatiuni si-reserva dreptulu, la casu de incorporare la fundatiunea generala, ca intre membrii administratori se fie reprezentati cu unulu seu doi din sinulu loru.

§. 23. Din acésta fundatiune se vor ajutorá numai investitorii deveniti prin slabitiune si betranetie nepotintiosi de a portá oficiu, socotindu-li-se meritulu si zelulu ce l'au aré-tatu ca investitorii si dupa acela vor primi si ajutoriu, cei eschisi de la postulu investitorescu si-au perduto dreptulu de a pretinde vre-unu ajutoriu, nici ei, nici urmatorii loru.

§. 24. Asemenea veduvele si pruncii remasi orfani vor fi ajutati in sensulu §. 23 cu deosebire pruncii cu talentu de a studiá, vor avé antaietatu la ajutoriu.

V. Membrii comitetului.

§. 25. Membrii comitetului constau d'intr'unu presiedinte, vicepresiedinte, caseriu, controloru, si unu secretariu.

§. 26. Presiedintele e alesu pre viétia, ceia latji pe trei ani.

VI. Detorintiele comitetului.

a) in genere

§. 27. Comitetulu va ingrigi pentru administratiunea fundatiunii reuniunii, a statorii dilele adunariloru generale (vedi §. 8.) si elaborédia proiecte motivate in afacerile ce sunt de a se propune adunantiei generale.

§. 28. Comitetulu in fie-care anu in luna lui Augustu in adunarea generala are a depune ratiuciniulu despre lucrarile anuale.

§. 29. La casu candu ar cere trebuintia, comitetulu si da opiniunea presiedintelui de a convocá siédintia straordinaria a adunantiei generale.

§. 30. Siédintiele comitetului sunt deschise pentru fiecare membru alu reuniunii fondatiunali.

b) in spetialu

§. 31. Presiedintele presiede in adunari-le generale ordinare, extraordinare si ale comitetului reuniunii, si conchiama adunarile generale (§§. 8, 29).

a) Vicepresiedintele in absentia presiedintelui implinesce detorintiele aceluia.

b) casariulu incaséza bani de la membrii fondatori si de la alti membri (§§. 13, 14, 15 si 16) eléca capitalele indata dupa adunarile generale, da bani pentru cele de lipsa, decise de comitetu; este respunditoriu de averca reuniunii, provóca pre cei restanti cu solvirea.

c) Controlorulu contrasemnédia tóte ciantrele si contracrantiele.

d) Secretariulu portá protocolulu despre tóte afacerile reuniunii fundatiunali.

e) oficialii comitetului portá oficiulu reuniunii gratuitu.

§. 32. Reuniunea va avé unu sigilu cu insemnulu santulu apostolu Paulu, cu inscriptiunea „sigilulu reuniunii fundatiunale a investitoriloru din tractulu Dobrei“ in marime de unu taleru de 1 fl. v. a.

§. 33. Statutele reuniunii remanu neschimbate, ci numai la invoirea intregéi adunari se potu modificá.

§. 34. Pentru deplin'a infintiare a acestei reuniuni, s'au alesu de membri ai comitetului, parintele protopresviteru Nicolac de Crainicu ca Presiedinte, investitoriu Petru Fogarasiu vicepresiedinte, investitoriu Adolffu Nandra casariu, investitoriu Sofroniu Furca controloru, si de secretariu Alexiu Nemesiu.

Dobra in 20 augustu 1868. Petru Fogarasiu pres. comisiunei, Sofroniu Furca m. p. notariu.

Dechiaratiune

In numerulu 125 a jurnalului „Albina“ din Dbr. 868, sa tremisu una corespundintia, sub numele mai multoru romani din Aliosiu, prin care parohulu de acolo si asesorulu consistorialu Vichentie Schelagianu se invinovatesce, cumca in casa sa parohiala care era arondata pre sema scolei de fete, acumu pentru unu cascig de 5 fl. v. a. mai mult-eschidiendu scola-a deschisu birtu, si apoi in urmaarea acelei fapte totu acei aliosieni, se descarea asupra persónei Dlui asesoru consistorialu intrunu modu fórte vatematoriu de onorea si demnitatea dsale.

Redactiunea este in placuta puseciunedo-poce neamu convinsu despre nevinovatia Dlui asesoru, prin date demne de crezamentu a constata, cumca: tóte acele produse in acea corespundintie sunt neadeverate si false. — Deci redactiunea esi face o placuta datorjntia deca in interesulu adevéruului, publica acesta dechiaratiune.

Ni se cere primirea si publicarea acéstei dechiaratiuni, si ne invoimu la amendóuc, parendu-ne bine ca nu se face replica lunga dupa datin'a rea a unor'a cari vor se ocupe multu spatiu cu cause personale. Contra dlui Schelagianu erau multime de subscrieri, in parte cunoscuté. Acum pentru dsa ni se aréta acte oficiali. Nam fi disu ca dsa a fostu „fórte vatematu“, dar daca vre se dicemu, apoi de ce se nu-i facemu asta placere cáci volenti

nulla fit injuria? Dsa n'a potutu se trimité desluciri mai curéndu, cáci a intielesu numai caira capetulu lui ianuariu celea ce se scrisera. Dá, sunt multu preoti romani cari atatu de tardiu audu cele ce se petrecu in opiniunea publica nationala, si apoi se mira daca acésta nu e pentru densii la alegéri de deputati congressuali si de protopopi!

Economia.

Tergulu de Viena.

Preturile negótieloru sunt: centenarinla (marge, mase)

Table listing various commodities and their prices in Vienna. Includes items like Bumbaculu Egiptianu, Canepe'a de Apatin, Inulu natural de Polonia, etc.

Remase la palatulu santei dominice unu anu intregu de dile. Lucrulu seu 'si l'a implinitu copila cu tóta acuratéti'a, in catu sant'a dominica a fostu atatu de multiamita cu ea, precum n'a mai fostu cu alta argata.

Implinindu-se anulu, sant'a dominica o chiamá pe fet'a mosinégului in palatu si dise catra ea: „Drag'a mea fiica! fiindure ca mi-ai slugitu cu atat'a credintia, si cu atat'a dreptate deci primesce de la mine resplat'a cea mai mare, ce ti-o potu dá, si anume: Ié lad'a ceea si cobóra-te in curte: deschide-o apoi cu cheiuti'a acésta, si dupa ce-i fi deschis'o, rostescé envintele acestea: Pui mari si pui mici venit! si intrati in laditi'a mea!“ Si vor surge din tóte partile sierpii, sioperlele si cele alte ligihoi, ce le-ai scaldatu si le-ai grigitu atatu de bine in totu restimpulu anului. Éra dupa ce se vor fi adunatu tóte si vor fi ntratu in lada atunci s'o inchidi, s'o incui si s'o lasi acolo, intorcendu-te la mine in palatu.“

Deci fet'a mosinégului radicá lad'a, o luse in mediloculu curtii, si facé asiá dupa cum i spusé sant'a dominica. Dupa aceea se aturná éra-si in palatu, minunandu-se de o slata atatu de curiosá din partea santei dominice. Dara sant'a dominica, vedind'o cam superata, dise catra ea: „N'ai grige copila draga, aci va se ffi multiamita cu plat'a ce ti-o dau. Numai de un'a se te feresci! adeca se nu de-

schidi lad'a mai nainte, de ce vei fi ajunsu in cas'a tatalui teu.

Dara fet'a mosinégului dise: „Rogu-to santa Duminica spune-mi! cum asiu face, case-mi ducu lad'a a casa? Lad'a este grea, poterea mea este mica, nu-su in stare s'o ducu.“

„Du-te, drag'a mea,“ — respunse Duminic'a — „du-te colo in cutare poéna, unde pascu doi tauri ai mei, cu perulu de aur; prinde-i cu funea acésta, ada-i incócia, injuga-i la carulu micu, carele stá sub stresin'a palatului. Éra dupa ce-i vei fi injugatu, pune laditi'a in caru si vina éra-si la mine.“ — Asiá respunse sant'a Duminica. — Copila inse merse in poéna cutare, aflá doi tauri cu córnele si cu perulu de aur, ce straluciau ca sórele. Si prindendu-i veni cu densii la palatu, ii injugá la caru, puse lad'a n' cosiulu carului, si se intorná de nou in palatu. Sant'a Duminica vedind'o dise catra ea: „Fiic'a mea credinciósa, asculta cele, ce ti-le voi spune! — Taurii mei te vor duce dreptu la cas'a tatalui teu, fora ca se-i carmuesci tu, fiindu ca su tauri de cei nesdravani, cari-ti sciú voi'a si nevóia; ci vor stá candu vei dorj, si vor merge candu vei voi. Éra dupa ce vei fi ajunsu la cas'a parintelui teu, indata se-i desjugi, si se li dai drumulu, ca se-mi vina inderetu. Se scfi drag'a mea si-aceea, ca tóte lucrurile acele, ce-ti vor urmá catra cas'a parintelui teu, ale tale sunt!

se le intrebuintiezi numai cum se cuvine, se romani curata si serguintiósa in tóta viétia ta, precum ai fostu si pana acum'a, se te feresci de ura, de pisma si de galcéva, si se multiamesci ceriului pentru noroculu, ce ti-lu va darui! Fii, copila buna, binecuventata, si pléca cu mil'a domnului.“

Astfelu dise Duminic'a, éra fet'a mosinégului i-se inchina cu umilintia, esi diu palatu, se sui in caru si plecá catra casa. Calertorii ce-o intalniau pe cale se minunau de frumsetia ei, de carulu ei auritu, si de taurii stralucitori, ce-o trageau. Inse nimene nu cutezá, a se apropiá de dens'a, cáci credeau, ca e o dina nesdravana, o minune cerésca, o nalucire santa. Dar diu'a éra senina, o arsitia patrundietóre desceptá sete adunca in pieptulu copilei; si pre candu cautá ca intr'o parte si n' alta, dór ar vedé unu isvoru, unu riu seu fantana, spre a-si stinge setea, éta ca i se ive-sce langa drumu, fantan'a, cea curatita de manele ei c'unu anu mai nainte. Pe-o lespele netoda si lucitóre jocau nisce cupede aur pline de-o apa limpede ca lacrem'a si rece ca ghiati'a. Fet'a mosinégului se cobóri din caru, desiertá o éupa, éra alt'a si-o luá cu sine. Si naintandu pe cale mai departe, o lovi unu gustu de mancare, si éta langa dens'a unu peru incarcatu cu rodurile cele mai mandre si mai gustuóse. Fet'a mosinégului se cobóri din caru

si voi se se sue n' peru, ca se guste cate-v' pere, inse pomulu si-plecá vervulu si pólele spre bratiéle copilei in semnu de respata, pentru cá l'a curatitu de omidi in primaver'a trecuta, candu trecé fet'a pe acolo. Deci gustá copila cate-va pere, éra cate-va si le luá de drumu, si plecá mai departe.

Ajungendu inse la crucele unui drumu, mi-i ese inainte o vulpe, care avea la gatu o sgarða de aur: „zau! zau!“ fece vulpea, o! mandra fecióra! cobóra-te din caru, desléga-mi sgarða de la grumadi, si pestréza-o pentru tine, spre semnu de respata, cáci mi-ai spe-latu o data ranele mele si m'ai feritu de perire. Daca vei legá sgarða acésta la grumadii tei, si-o vei portá purure la tine, ea te va ferí de ori ce bóle si vei trai multi ani in coronata de fericire!“ Asiá latrá vulpea, éra fet'a mosinégului se cobóri din caru, deslegá sgarða de la vulpe si o legá de grumadii sei. Nu departe de acólé intalni o turma mare de oi si de capre frumóse. Dara minune! Turm'a cum o vedé, se luá cu sberatu dupa ea de impreuna cu pastorii sei. — Éra dupa ce ajunsé si la ciréd'a cea marétia de boi si de vaci, cari le-a fostu abatutu inderetu c'untu-ati-ati nainte, si ciréd'a acésta se luá dupa ea cu pastori cu totu si-o urmara: pana la cas'a parintésca. (Incheierea va urmá.)

